

Προς στήριξη του αιτήματός της να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής της 7ης Οκτωβρίου 2009, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους, τους οποίους αντλεί:

- από παράβαση των νομοθετικών διατάξεων που ισχύουν για την (εις ολόκληρον οφειλήν) καθόσον η Επιτροπή κατέστησε αλληλεγγύως υπεύθυνους για μία και την αυτή παράβαση δύο επιχειρήσεις τις οποίες η Επιτροπή δεν θα είχε μπορέσει, ατομικώς και ανεξαρτήτως της μιας από την άλλη, να τις καταστήσει άμεσα και τυπικά υπεύθυνες της παραβάσεως·
- από παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει:

 - από ανεπαρκή αιτιολογία όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών επηρεάστηκε αρνητικά·
 - από ελλιπή αιτιολογία όσον αφορά τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι η Alstom δεν ανέτρεψε το τεκμήριο ευθύνης της μητρικής εταιρίας για τη συμπεριφορά της θυγατρικής εταιρίας και δεν απέδειξε την αυτονομία της θυγατρικής εταιρίας·
 - από αντιφατική αιτιολογία όσον αφορά τη σωρευτική ευθύνη της Alstom και της Alstom T&D SA·

- από παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με τους κανόνες περί του καταλογιστέου των παραβάσεων των θυγατρικών εταιριών στις μητρικές τους εταιρίες, διότι η Επιτροπή στηρίχθηκε σε νομολογία η οποία παραβιάζει το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πρέπει, επομένως, να απορριφθεί επειδή δημιούργησε μέσω νομολογίας αρχή του αμάχητου τεκμηρίου, η οποία δεν στηρίζεται στην ανεξαρτησία ή τη συμπεριφορά στην αγορά αλλά σε οικονομικούς, νομικούς και οργανωτικούς δεσμούς, σε γενικά χαρακτηριστικά, τα οποία είναι συμφυή με κάθε όμιλο επιχειρήσεων.

Προς στήριξη του αιτήματος να κηρυχθεί άκυρη η απόφαση του Υπολόγου, της 10ης Δεκεμβρίου 2009, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

- έλλειψη νομικού ερείσματος δεδομένου ότι η απόφαση απορρίψεως της αιτήσεως παροχής οικονομικής εγγυήσεως κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 2009, δεν ήταν νομικά θεμελιωμένη ούτε βάσει του δημοσιονομικού κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ ούτε βάσει του κανονισμού εκτελέσεως (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 1248/2006 ⁽²⁾·
- παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθόσον η απόφαση του Υπολόγου δεν λαμβάνει υπόψη τις προσδοκίες που δημιουργήθηκαν με την προηγούμενη πρακτική της Επιτροπής·
- παραβίαση της αρχής της ισότητας καθόσον η νέα προσέγγιση του Υπολόγου της Επιτροπής, χωρίς προηγούμενη δημοσίευση ή μεταβατικά μέτρα, περιάγει την Alstom σε άνιση κατάσταση σε σχέση με τους οφειλότες προστίμων οι οποίοι μπορούσαν να

έχουν παράσχει οικονομική εγγύηση πριν από την εν λόγω αλλαγή προσεγγίσεως·

- παράβαση της υποχρέωσης για διόρθωση ερμηνευτικού σφάλματος δημοσίως, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο αποφασίσει ότι η προγενέστερη πρακτική της Επιτροπής δεν ανταποκρινόταν στην ισχύουσα δημοσιονομική ρύθμιση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1248/2006 της Επιτροπής, της 7ης Αυγούστου 2006, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 227, σ. 3).

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2009 — Toshiba κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-519/09)

(2010/C 51/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Toshiba Corp. (εκπρόσωποι: J. MacLennan, Solicitor, A. Schulz, J. Jourdan και P. Berghe, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ (άρθρου 101 ΣΛΕΕ) και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ στην υπόθεση COMP/39.129 — μετασχηματιστές ισχύος, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει το επιβληθέν στην προσφεύγουσα πρόστιμο·
- επικουρικώς, στην περίπτωση που η προσβαλλόμενη απόφαση διατηρηθεί σε ισχύ εν όλω ή εν μέρει, να μειώσει το επιβληθέν στην προσφεύγουσα πρόστιμο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας·
- να απευθύνει οποιαδήποτε άλλη διαταγή κρίνει αναγκαία προκειμένου να εκτελεσθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 7ης Οκτωβρίου 2009 (υπόθεση COMP/39.129 — μετασηματιστές ισχύος), καθόσον η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα υπέχει ευθύνη λόγω παραβάσεως του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ ως εκ του ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε στην κατανομή αγορών μέσω μιας προφορικής συμφωνίας (που αποκαλείται «Gentlemen's Agreement») μεταξύ των Ευρωπαίων και των Ιαπώνων παραγωγών μετασηματιστών ισχύος σχετικά με τον σεβασμό των εκατέρωθεν εγχώριων αγορών και την αποχή από την πώληση προϊόντων στις αγορές αυτές. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ζητεί τη μείωση του επιβληθέντος σ' αυτήν προστίμου.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις ισχυρισμούς.

Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον την ύπαρξη μιας συμφωνίας «Gentlemen's Agreement» και τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε μια τέτοια συμφωνία ή έστω σε οποιαδήποτε συμφωνία ή εναρμονισμένη πρακτική μεταξύ των Ευρωπαίων και των Ιαπώνων παραγωγών μετασηματιστών ισχύος.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν κατόρθωσε να θεμελιώσει δικαιοδοσία έναντι της φερόμενης ως συμφωνίας «Gentlemen's Agreement», έστω και αν η ύπαρξη μιας τέτοιας συμφωνίας θεωρηθεί αποδεδειγμένη, πράγμα το οποίο δεν ισχύει εν προκειμένω. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, εξαιτίας των πολύ υψηλών φραγμών εισόδου στην αγορά, μια τέτοια συμφωνία δεν ήταν ικανή να έχει άμεσες και ουσιώδεις συνέπειες επί του ανταγωνισμού εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή να ασκήσει επιρροή στη διάρθρωση του μεταξύ κρατών μελών εμπορίου.

Με τον τρίτο ισχυρισμό της, ο οποίος προβλήθηκε επικουρικώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη όταν έλαβε απόφαση σχετικά με τη διάρκεια της παραβάσεως και της συμμετοχής της προσφεύγουσας στην εν λόγω παράβαση. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι ορισμένες συσκευές είχαν οποιοδήποτε αντικείμενο αντίθετο προς τους κανόνες του ανταγωνισμού ή οποιαδήποτε συνέπεια θίγουσα τον ανταγωνισμό και ότι η προσφεύγουσα, μετέχοντας στις συσκευές αυτές, παρέβη το ευρωπαϊκό δίκαιο του ανταγωνισμού.

Όπως επικουρικώς, με τον τέταρτο ισχυρισμό της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και περί τα πράγματα, καθορίζοντας το βασικό ποσό του προστίμου. Πρώτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη όσον αφορά την επιλογή του έτους αναφοράς για τον υπολογισμό της αξίας των πωλήσεων της προσφεύγουσας και ότι, ως εκ τούτου, παρεξέκλινε από τη μεθοδολογία που καθορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές για την επιβολή προστίμων. Περαιτέρω, κατά τη γνώμη της προσφεύγουσας, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως εκ του ότι αγνόησε τους πολύ υψηλούς φραγμούς εισόδου στην ευρωπαϊκή αγορά και ως εκ του ότι θεώρησε ότι η Toshiba θα μπορούσε να επιτύχει, εντός της αγοράς του ΕΟΧ, μερίδιο αγοράς ίσο προς το μερίδιο αγοράς που κατείχε παγκοσμίως. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, επίσης, ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένως την παράγραφο 18 των κατευθυντηρίων γραμμών για την επιβολή προστίμων προκειμένου να δικαιολογήσει το γεγονός ότι η εκτίμηση της αξίας των πωλήσεων της προσφεύγουσας εντός του ΕΟΧ έγινε με βάση τις πωλήσεις της σε παγκόσμιο επίπεδο παρά με βάση την εξέταση μόνον των αγορών που επηρεάστηκαν από την προβαλλόμενη παράβαση. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το επιβληθέν σ' αυτήν πρόστιμο είναι δυσανάλογο.

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2009 — Areva T&D κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-521/09)

(2010/C 51/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Areva T&D SAS (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Schild και C. Simphal, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση καθόσον αφορά την Areva T&D SA, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή, ασκηθείσα από την Areva T&D SAS, έχει ως αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C (2009) 7601 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ (νυν άρθρου 101 ΣΛΕΕ) και του άρθρου 53 ΕΟΧ — Υπόθεση COMP/39.129 — Μετασηματιστές ισχύος.

Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

Ο πρώτος λόγος αφορά την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε την μεταβίβαση της εξουσίας επιβολής κυρώσεων κατόπιν της από κοινού και εις ολόκληρον καταδίκη της Areva T&D SA καθώς και την προσθήκη συμπληρωματικού όρου στους όρους που τέθηκαν με την Ανακοίνωση της 19ης Φεβρουαρίου 2002 ώστε να τύχει απαλλαγής από το πρόστιμο.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι παρέβη το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και, ειδικότερα, τους νομικούς κανόνες περί καταλογισμού των παραβάσεων του δικαίου του ανταγωνισμού. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν μπορούσε να καταλογίσει στην Areva T&D SA την ευθύνη των θιγουσών τον ανταγωνισμό πρακτικών που προηγήθηκαν της πωλήσεως, εκ μέρους της Alstom, της Alstom T&D SA. Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, η Alstom T&D SA δεν ήταν στην πραγματικότητα αυτόνομη εταιρία, αλλά εταιρία ελεγχόμενη από τη μητρική της εταιρία, την Alstom. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή έπρεπε να θεωρήσει, κατ' εφαρμογή των αρχών του καταλογισμού των παραβάσεων σε περίπτωση εκχωρήσεως επιχειρήσεως, ότι μόνον η μητρική εταιρία κατά τον χρόνο των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, ήτοι η Alstom, μπορούσε να θεωρηθεί υπεύθυνη για τις προ της πωλήσεως θιγουσες τον ανταγωνισμό πρακτικές. Η προσφεύγουσα θεωρεί, εξάλλου, ότι η Επιτροπή, δεχόμενη την ευθύνη της Areva T&D SA, παραβίασε τις γενικές αρχές της ασφάλειας δικαίου και του ατομικού και προσωπικού χαρακτήρα των ποινών.